

നർത്തനം ചെയ്തീടാവു!

ടി. ഉമേഷ്

കാരുണ്യപ്പോൽത്തിട്ടും, മാനവലോക്തനിനു കാണുന്ന പ്രദീപമായ് വിളങ്ങും ഗുരുളുതാ, ഭാവത്ക്ഷേഗണാഖ്യാതാജുംഗാനം ചെയ്യുവോർക്കു രേകവരും ചിദാനന്ദം വർണ്ണിപ്പാനെങ്ങുതാമോ? കൈല്ലപില്ലാകിലും ഭവൽ പുണ്യാപദാനം പാടാനല്ലേതരാഭിലാഖം തിരതല്ലുന്നു എന്തി. എൻ മന്ധ്യാരികേ, നീ പാടുക, മധ്യരമാ-യമഹാത്മകീർത്തനങ്ങൾ-നിർവ്വതിപ്പുകട്ടു ഞാൻ! സൃഷ്ടിയാം ശ്രമത്തിന്റെയാമുവമായി മുന്നു ശ്രസ്താവിൻമുന്നിൽ നൃത്തമാടിന പൊന്നയുറം; സമസ്തലോകങ്ങൾക്കുമനുഗ്രഹമായ്, പുണ്യപുംകനായ്, പ്രവാചകപ്രഭുവായ് ജയംപുണ്ഡി. മനിനെ നാക്കാൻകിശാണിച്ച് ‘നൃഗുണം’ താൻ ഒന്നന്തും പാർത്തുപാർത്തു ലജ്ജിപ്പു അർശപോലും പാവനസ്ഥിനിനാവു ശ്രിയും മുഹമ്മദിൻ ചേവടിചേരും മനാൽത്തരിക്കു സമ്മാനോ? അങ്ങരെ വലംവെപ്പു ശേഖരിക്കു മുറ്റും ഭക്ത്യാ; അങ്ങുതൻപ്രകോണേ സൃഷ്ടിനും പ്രകാശിപ്പു-കിരാതപ്രായരായി മേരിനോർ, ജഗത്തിനു ശുരൂവരുരായ് വാഴവു നബിതന്ത്രിക്ഷണത്താൽ; പരക്കേ ദൈവങ്ങളെ വെച്ചുപുജിച്ചേരു, മോദാൽ വരിപ്പു ജീവത്യാഗം തുഹാഡിൻ പ്രതിഷ്ഠംകരായ്! അന്തഃചരിത്രതാൽ ഹന്തി! രൂഡിരമൊഴുക്കിയോർ ബന്ധുരിസമെക്കുപ്പാൻ ചങ്ങലമണ്ണികളായ്! ഉണ്ടിയ വാളുമായിത്തലകൊള്ളുവാൻ വന വീരനാമുർ പാദഭാസനായത്തിനിക്കുന്നു! കൊടിയ വർണ്ണങ്ങളും ധർമ്മായ് വിശ്വസിച്ചോർ പടവെടുന്നു സർവസമതാം സംസ്ഥാപിക്കാൻ!

പാരതത്രയത്തിൽ മരുഭൂവിശകൽ വലണ്ണേതാരു നാരീ വർഗവും ഭാസവുന്നവുമൊരേവെള്ളും പരമസാത്രത്രയത്തിന്തണലിൽ മേവിനാരെൻ ശുരൂവിൽ ജനതാത്പൂര്വാടി പുകിയപ്പോൾ! ‘ഉമ്മി’യായ് വാണിസിന റസുത്താനുലകിനു സമാനിച്ചതാം വുർആൻ -വിജ്ഞാനരത്നകരം- വിജ്ഞനെ, ശാസ്ത്രജ്ഞതെനെ, കവിയെ, ചീതകക്കന വിസ്മയന്ത്രഭ്യരാക്കി മുഴപ്പു ജയഭേരി! രാജാധികാരാന്തേതാട വാണിരുളീടുനോച്ചും വ്യാജമല്ലേണ്ടു വെറും ‘പമ്പീറി’യങ്ങു മേവി; ഇരുക്കാത്തത്തളിരില്ലും നീർക്കെട്ടു ബാധിപ്പോളും മിരവിൽക്കെടവധ്യാനമഗനായ് പലനാളും; പൊന്നും വെള്ളിയും ശതകണ്ണകവിൽ യുക്തംപോലെ പൊന്നുതുന്നേരക്കെയാൽ താനു ചെയ്ത നാർക്കളിൽപ്പോലും ഗേഹത്തിൽക്കൊണ്ടുനോട്ടും വകയില്ലാത്തമുലം ഹാ, ഹന്തി! പട്ടിണിയായ് ക്ഷേണിന്തു തിരുമേനി! അരികൾ കൊടുംപ്രോഹമേൽപിച്ചുപോതവർക്കു പൊറുപ്പു ‘നല്ലുഹു’ വോടർമ്പിച്ചു ദയാസിന്നു മാറ്റല്ല ബന്ധിതരായ്തതാൻമുന്നിൽ നിൽക്കുനോച്ചും മാപ്പേക്കവേ വിസ്മയാൽ സ്തരംപിച്ചു മണ്ണും വിണ്ണും! മരണം വരിച്ചിട്ടുനേരത്തു ‘മുമ്മതി’നായ് ഇരനാ ‘ഹർമ്മത്തുലിൽ-ആലമീൻ’ ഭോന്നലേണ്ടും ശ്രസ്താവിൻ പുകിച്ചകൾ നേടിയ മഹാത്മാവിൻ ശിഷ്ടതാം വർണ്ണിപ്പാനെന്താളിയ പാമരൻ ഞാൻ? പാരിച്ച ഭക്ത്യാവേശാൽപ്പുലതും ജൽപിച്ചു പോയ്; കാരുണ്യകാതലേ, ഏയൻ സാഹസം പൊരുത്താലും മദിയഹുഭാടിയിൽ ‘ഹബിബുല്ലാ’നീ പുണ്യ-സ്മൃതിയാം പൊന്നയുറം നർത്തനം ചെയ്തീടാവു!

* സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ‘ഉമേഷിന്റെ തെരഞ്ഞെടുത്ത കവിതകൾ’ എന്ന സമാഹാരത്തിൽനിന്ന്